Nº. 138. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

ZATURDAG 12 JUNIJ.

Bij deze Courant behoort een bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad *n*º. 93.) *WET van den 26sten April 1852, tot verbetering van den accijns op het zout.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUKEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat er noodzakelijkheid bestaat tot het maken van eenige wijzigingen in de bepalingen betreffende den accijns op het zout, vervat in de wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* nº. 35), in verband met die van den 28sten December 1829 (*Staatsblad* nº. 74), art. 4, 2de lid § § *f* en *g* der wet van den 24sten December 1829 (*Staatsblad* nº. 76) en 2 Januarij 1832 (*Staatsblad* nº. 2);

Gelet op de algemeene wet van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* nº. 38),

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze, de navolgende bepalingen vast te stellen:

Art. 1. Art. 2, voor zooveel betreft de woorden: *behoudens het bepaalde bij art. 32 opzigtens de gradeerhuizen en zoutgroeven*, art. 5, art. 13, art. 14, art. 28 1ste zinsnede, art. 29, art. 30, art. 32 1ste, 2de, 3de en 4de zinsneden, art. 34 laatste zinsnede, en art. 35 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* nº. 35); zoomede de wet van den 28sten December 1829 (*Staatsblad* nº. 74); art. 4 2de lid § § *f* en *g* der wet van den 24sten December 1829 (*Staatsblad* nº. 76); de wet van den 2den Januarij 1832 (*Staatsblad* nº. 2); mitsgaders de 1ste zinsnede van art. 148 der algemeene wet van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* nº. 38); en art. 3 der wet van den 8sten Augustus 1850 (*Staatsblad* nº. 48), worden ingetrokken.

Art. 2. Alle zout water, waaronder wordt verstaan zoowel gewone pekel als zee- en gradeerwater, wordt bij de wet als pekel beschouwd, en, bij wijziging in zooverre van art. 1 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* nº. 35), voor den accijns aangeslagen naar de daarin aanwezige hoeveelheid ponden zout.

Deze hoeveelheid ponden zout wordt, behoudens de uitzonderingen in deze wet vermeld, berekend door middel van den vochtweger schaal B, bij de administratie van 's Rijks belastingen in gebruik, en zulks overeenkomstig de volgende tafel:

Graden van den vochtweger met schaal B, de temperatuur op 15º H. G.	Ponden zout uit een vat pekel te trekken.	Graden van den vochtweger met schaal B, de temperatuur op 15º H. G.	Ponden zout uit een vat pekel te trekken.
0.7	1	10.6	18
1.4	2	11.1	19
2.1	3	11.5	20
2.7	4	12.0	21
3.3	5	12.5	22
4.0	6	[illegible]	23
4.6	7	13.4	24
5.2	8	13.9	25
5.8	9	14.3	26
6.3	10	14.7	27
6.9	11	15.2	28
7.5	12	15.6	29
8.0	13	16.0	30
8.5	14	16.4	31
9.1	15	16.8	32
9.6	16	17.2	33
10.1	17		

Art. 3. De zoutzieders, die zee- of gradeerwater ten behoeve van hunne zoutziederijen verlangen in te slaan, mogen (behoudens de uitzonderingen voor het zeewater in de artt. 5 en 6 dezer wet) dezen inslag niet doen, dan uit behoorlijk gewaterijkte of op andere wijze opzettelijk daartoe gemetene vaartuigen.

Bij de waterijking of meting moeten deze vaartuigen worden voorzien van drie duidelijk zigtbare schalen, afgedeeld in palmen en duimen, ter aanwijzing van de hoeveelheid zee- of gradeerwater, waarmede het vaartuig beladen is, alsmede van een gelijk getal kokers tot doorsteking van den peilstok, alle op zoodanige plaatsen aangebragt, als daartoe aangewezen worden door den ambtenaar met de waterijking of opmeting belast.

Van de waterijking of meting wordt proces-verbaal opgemaakt, waarin de aanwending en plaatsing der schalen en kokers worden vermeld en hetwelk zoo door 's Rijks ambtenaren als door den bevelvoerder van het vaartuig moet worden onderteekend.

Alle vergrooting of verandering van het laadruim, mitsgaders alle verandering of verplaatsing van de schalen of kokers, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van den ontvanger ter plaatse waaronder de zoutziederij behoort, doet den bevelvoerder van het vaartuig vervallen in eene boete van honderd tot vijf honderd gulden.

Deze boete is niet verschuldigd in geval de verandering of verplaatsing van de schalen of kokers blijkbaar is veroorzaakt door van den wil des bevelvoerders onafhankelijke omstandigheden.

Art. 4. Bij voorgenomen inslag van zee- of gradeerwater in de zoutziederij, wordt telkens van de aankomst van het vaartuig aan de zoutziederij, door den zoutzieder schriftelijk kennis gegeven aan den ontvanger van het kantoor waaronder zijne fabriek gelegen is, of aan dengene, die daartoe door dezen is aangewezen.

Van deze kennisgeving wordt door den ontvanger of zijn gemagtigde ten spoedigste een bewijs opgemaakt, op hetwelk vervolgens wordt aangeteekend de opgenomen hoeveelheid en de graden van sterkte van het zee- of gradeerwater in het vaartuig aanwezig, alsmede van de daarin, volgens de aanwijzing van den vochtweger, voorhanden ponden zout.

Na den inslag van het zee- of gradeerwater in de zoutziederij, wordt het bewijs aan het kantoor ingetrokken, om te dienen tot het debiteren der rekening van doorloopend crediet van den zoutzieder. Een dubbel van dat bewijs wordt aan den zoutzieder uitgereikt.

Art. 5. Het debet der rekening van doorloopend crediet van zoutzieders die geen zeewater op den voet van art. 3 aanvoeren, maar wier zoutziederijen gelegen zijn aan plaatsen waar het water altijd, of ook alleen bij vloed, zout is, wordt verhoogd met *vier* ponden voor elke honderd ponden ruw zout, welke blijken door hen sedert de laatste peiling geraffineerd te zijn.

Het wordt nogtans den zoutzieder, die zich met bovenstaande wijze van aanslag bezwaard acht, vrijgelaten, om aan den hoogsten ter plaatse aanwezigen ambtenaar van de accijnsen, binnen drie maanden nadat deze wet in werking is gekomen, aanvrage te doen tot opneming van den graad van sterkte van het zeewater, aanwezig ter plaatse alwaar de zoutziederij gelegen is.

Gelijke opname kan ten allen tijde door de administratie van 's Rijks belastingen worden gevorderd.

De rekening des zoutzieders wordt in dat geval aangeslagen volgens de middelbare gehalte, welke bij wegingen, in verschillende door de administratie van 's Rijks belastingen aan te wijzen tijdvakken van het jaar, door den vochtweger worden aangeduid, en tegen drie en een half vat zeewater per 100 pond ruw zout, door hem geraffineerd.

Bij het oprigten van nieuwe zoutziederijen op plaatsen in de eerste zinsnede van dit artikel bedoeld, moet de aanvrage, in de tweede zinsnede vermeld, geschieden binnen twaalf maanden nadat de fabriek is in werking gebragt.

Art. 6. De zoutzieders die zeewater in vaartuigen op den voet van art. 3 aanvoeren, doch wier zoutziederijen gelegen zijn op plaatsen als in art. 5 bedoeld, worden niettemin gerekend ook van het op die plaatsen aanwezige zoute water gebruik te hebben gemaakt, wanneer blijken mogt, dat zij voor elke *honderd* ponden ruw zout, door hen sedert de vorige peiling geraffineerd, minder dan *drie en een half vat* zeewater van 2.1 graden of daarbeneden, in vaartuigen volgens art. 3 hebben ingeslagen.

Bij zoodanige bevinding wordt het debet hunner rekening voor elke honderd ponden ruw zout, in dat tijdvak geraffineerd en waarvoor geene *drie en een half vat* zeewater als boven zijn ingeslagen, met *vier* ponden verhoogd; behoudens ook de bevoegdheid, zoo van de administratie als van den zoutzieder, om voor dat gedeelte den aanslag te doen regelen op den voet als bij het 2de en 4de lid van art. 5 is voorgeschreven.

Art. 7. Alle inslag van zee- of gradeerwater in eene zoutziederij of daartoe behoorende bergplaats, anders dan op den voet dezer wet, wordt gestraft met eene boete, ten laste van den zoutzieder, van den tiendubbelen accijns van het zout, hetwelk geacht wordt aanwezig te zijn in eene hoeveelheid, wat het zeewater betreft, van 2.1 graden, en wat het gradeerwater aangaat van 8 graden, welke de volle ruimte van het vaartuig, waarmede het zeewater is aangevoerd, kan bevatten.

Wanneer het vaartuig niet volgens art. 3 is geijkt of gemeten, wordt de hoeveelheid zee- of gradeerwater berekend naar zijnen inhoud in tonnen van eenmaal de teerling van de Nederlandsche el en tegen tien vaten zeewater per ton.

Wanneer nogtans van de gehalte van het ingeslagene zee- of gradeerwater, ten genoege van de administratie, kan blijken, wordt de rekening slechts met het zout naar de werkelijke gehalte van het zee- of gradeerwater aangeslagen, en de boete dienovereenkomstig berekend.

Art. 8. De zoutzieders en handelaars zijn gehouden, om, binnen drie maanden na het in werking komen dezer wet, aan den ontvanger schriftelijk aangifte te doen, zoowel van de in hunne zoutziederijen en bergplaatsen aanwezige putten, bakken of kuipen, dienende tot berging van pekel, en tot smelting van zout, als van de dennen en andere bergplaatsen waar het zout wordt opgeslagen, en dezelve daarbij te onderscheiden door een nommer, hetwelk daarop, hetzij ingebrand, hetzij in geolieverwde letters, duidelijk zigtbaar moet wezen.

De ruimte der alzoo aangegeven putten, bakken, kuipen en dennen wordt door daartoe bevoegde ambtenaren der administratie van 's Rijks belastingen opgemeten, die van deze verrigting en van de gesteldheid der putten, bakken, kuipen en dennen, gelijk mede van de leiders der eerstgenoemde,

een proces-verbaal opmaken, waarvan een afschrift aan den zoutzieder of handelaar wordt gegeven.

Het niet binnen voormelden termijn aangeven van al de voorhanden putten, bakken, kuipen en dennen, het vergrooten of verkleinen derzelve zonder voorkennis van den ontvanger, of het zonder aangifte in gebruik stellen van nieuw aangebragte, doet den zoutzieder of handelaar vervallen in eene boete van drie honderd gulden voor elke niet alzoo aangegeven of veranderde put, bak, kuip of den.

Art. 9. Geen bestaand gradeerhuis mag in werking blijven of weder in werking gebragt worden, en geen nieuw gradeerhuis mag worden opgerigt zonder Onze toestemming, noch bestaan binnen den afstand van vijf en twintig honderd ellen van eene zoutziederij.

Art. 10. In gradeerhuizen mag het gewone zeewater vrij worden ingeslagen.

Uitslag en vervoer van pekel uit een gradeerhuis mag niet geschieden dan met bestemming naar eene zoutziederij, en alleen in vaartuigen volgens de bepalingen van art. 3 dezer wet gewaterijkt of gemeten, en van schalen en kokers voorzien, en in geene mindere hoeveelheid dan drie honderd vaten pekel in ieder vaartuig, op verbeurte door den gradeerder van eene boete van vijf honderd gulden.

De 3de, 4de en 5de zinsneden van art. 3 dezer wet zijn op deze vaartuigen toepasselijk.

Art. 11. Na de inlading van de pekel uit het gradeerhuis in de vaartuigen, en alvorens met den vervoer een aanvang mag worden gemaakt, wordt door den gradeerder eene schriftelijke aangifte gedaan, vermeldende de hoeveelheid van de te vervoeren pekel, en den graad van sterkte naar den vochtweger schaal B, den naam van den schipper en van het vaartuig, alsmede de zoutziederij, voor welke de pekel bestemd is.

Tot den vervoer wordt vereischt een vervoerbiljet, hetwelk, nadat door den afleveraar voor den accijns zekerheid is gesteld, wordt afgegeven door den ontvanger van de plaats der aflevering.

De hoeveelheid en graad van sterkte van de pekel wordt door 's Rijks ambtenaren opgenomen, die van hunne bevinding verklaring stellen op het vervoerbiljet en hetzelve afteekenen.

Art. 12. Vervoer van pekel van het gradeerhuis, zonder een door de ambtenaren afgeteekend vervoerbiljet, doet den gradeerder vervallen in eene boete van vijf honderd gulden.

Bij bevinding van meerdere zoutdeelen, dan de hoeveelheid en gehalte van pekel, in de aangifte vermeld, naar den vochtweger schaal B opleveren, verbeurt de gradeerder eene boete, gelijkstaande aan den tiendubbelen accijns van het meerdere zout in de aanwezige pekel voorhanden.

Een verschil van minder dan vijf ten honderd in hoeveelheid zoutdeelen is niet beboetbaar.

Art. 13. Wanneer het vervoerbiljet in art. 11 vermeld niet binnen den daartoe bepaalden tijd ten kantore der afgifte, door de ambtenaren ter plaatse van inslag afgeteekend en voorzien van het bewijs van debitering op des zoutzieders rekening, is teruggekomen, wordt de accijns van de uitgeslagene hoeveelheid pekel, na volgens de voorschriften dezer wet tot ponden zout te zijn herleid, op den borgtogt ingevorderd.

Gelijke invordering heeft plaats van alle tekort, hetwelk bij den inslag van het gradeerwater in de zoutziederij, wordt bevonden.

Art. 14. De debitering of betaling van den accijns op het zout geschiedt naar het juiste gewigt, zoo als vooraf door daartoe gestelde wegers is bevonden.

Art. 15. Bij aanvoer van zout van buiten 's lands, mag de lossing niet geschieden dan door overlading in andere vaartuigen, waarin geenerlei goederen geladen zijn, of wel in geheel ledige localen, die ten genoege der administratie kunnen worden afgesloten.

Art. 16. Het ingevoerde zout wordt, door daartoe gesteld rijks-wegers, bovendeks van het van buiten 's lands komend schip of aan den wal gewogen, en voor zoover het zout als gekleurd ruw Fransch zout is aangegeven, door daartoe van 's Rijks wege gestelde keurders gekeurd.

Het is verboden het gewigt te constateren naar de maat.

Bij invoer van pekel van buiten 's lands wordt de hoeveelheid opgenomen door roeijing of door meting.

Art. 17. De bevoegdheid tot herweging en wat de pekel betreft tot herroeijing of hermeting volgens art. 150 der algemeene wet van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), blijft aan 's Rijks ambtenaren voorbehouden, niet alleen ten aanzien van de geheele partij na voleindigde lossing, maar ook gedurende de lossing van zoodanige gedeelten derzelve, als waaromtrent zij vermoeden dat de eerste weging, roeijing of meting onnaauwkeurig is geschied.

De belanghebbende wordt uitgenoodigd, bij zoodanige herweging, herroeijing of hermeting tegenwoordig te zijn.

Wanneer in geval van opslag in geheel ledige localen, volgens art. 15, de herweging, herroeijing of hermeting niet binnen drie dagen na de geëindigde lossing uit het vaartuig aangevangen en voortgezet wordt, staat het den belanghebbende vrij, over zijne localen en het daarin opgeslagene zout of pekel te beschikken.

Van den aanvang der lossing tot na verloop der evenvermelde drie dagen, wordt geen in- of uitslag uit de bedoelde localen toegelaten en blijven zij onder het toezigt der ambtenaren.

Art. 18. Het ruwe zout, hetwelk onder doorloopend crediet voor den accijns in daartoe door Ons aan te wijzen bijzondere losplaatsen bij invoer ter zee is of wordt opgeslagen, kan, op vergunning van den arrondissements-directeur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, of van dengene die hem vervangt, uit die plaatsen weder worden uitgevoerd, met afschrijving van den accijns, mits in geen mindere hoeveelheid dan *vijf duizend* ponden.

Geen afschrijving wordt verleend voor ten uitvoer aangegeven zout, hetwelk bevonden wordt te zijn vermengd met meer dan één ten honderd zand of andere vreemde bestanddeelen.

Wegens den uitvoer van pekel naar buiten 's lands wordt geene afschrijving voor den accijns verleend.

Art. 19. Het van buiten 's lands ingevoerde ruwe zout wordt toegelaten tot entreposering in daartoe door Ons aan te wijzen bijzondere losplaatsen.

De opslag wordt echter alleen vergund in publiek entrepôt, mitsgaders in zoodanige particuliere entrepôts, welke verwelfd of geplafonneerd zijn en wier uitgangen alleen aan den publieken weg en geenszins aan het water uitkomen.

Art. 20. Geen inslag van ruw zout in, of uitslag uit het entrepôt, noch overschrijving van de eene rekening op de andere, kan geschieden in eene mindere hoeveelheid dan van *vijf duizend* ponden.

Art. 21. Bij weder-uitvoer ter zee wordt de vrijdom van accijns alleen toegekend, wanneer het ruwe zout zich los of gestort aan boord der schepen bevindt.

Art. 22. Met wijziging van de 4de zinsnede van art. 22, en van de 2de zinsnede van art. 23 der wet van 21 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35), is de uitvoer van geraffineerd zout, onder genot van afschrijving op de rekening, bij onderdeel *a* van art. 15 dier wet aan de zoutzieders toegestaan, mede aan de grossiers in geraffineerd zout vergund, onder gelijke bepalingen als ten aanzien van de zoutzieders zijn vastgesteld.

Art. 23. Wij behouden Ons voor, om aan de zoutzieders en grossiers den uitvoer van geraffineerd zout in mindere hoeveelheid toe te staan, dan bij § *a* van art. 15 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35) is bepaald, wanneer het zout strekt ter verpakking van boter in dubbel fust.

Ten aanzien van den uitvoer van geraffineerd zout aan de landzijde worden door Ons bijzondere voorzieningen vastgesteld, ter wering van sluikerijen.

Art. 24. Met wijziging van de laatste zinsnede van art. 216 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), wordt de boete, in het geval van de tweede zinsnede van dat artikel, verbeurd wanneer het tekort twee ten honderd van de uitgeslagen hoeveelheid zout te boven gaat.

Art. 25. Wij behouden Ons voor, omtrent den doorvoer van zout zoodanige voorschriften uit te vaardigen, als noodig zullen blijken om de ontduiking van den accijns te beletten.

Art. 26. Geene kortingen worden verleend dan:

a. van vijf ten honderd op de hoeveelheid ponden, niet met andere zoutsoorten vermengd, gekleurd ruw Fransch zout, als zoodanig bij den inslag door 's Rijks keurmeesters erkend en door de zoutzieders van buiten 's lands of van handelaren in het groot of van elk ander ingeslagen, en geraffineerd;

b. van 20 per cent op de hoeveelheid ponden zout, volgens den vochtweger aangeduid in het gradeerwater en in het zeewater, dat de zoutzieders, op den voet van art. 8, van het voorlaatste lid van art. 5, of van het slot van art. 6, in hunne zoutziederijen hebben ingeslagen.

Art. 25. Wanneer blijken mogt dat de kortingen hierboven gemeld niet benoodigd zijn, en de zoutzieder alzoo meer zout heeft geraffineerd, dan waarvoor hij is gedebiteerd, moet ook van dat meerdere de accijns bij den uitslag worden voldaan.

Art. 27. De administratie van 's Rijks belastingen heeft de bevoegdheid, om voor ieder gebouw of locaal dienende tot bergplaats van zout, eene afzonderlijke peilrol of rekening te houden.

Art. 28. De woningen of andere gebouwen, localen en erven, welke door deuren, vensters, trappen of op eenigerlei wijze met eene zoutziederij of bergplaats van zout gemeenschap hebben, zijn mede aan de visitatie en peiling der beambten onderworpen, met dat gevolg, dat het daarin bevonden wordende zout of pekel wordt gerekend te behooren tot en deel uit te maken van den in die zoutziederij of bergplaats aanwezigen voorraad, behoudens het bepaalde bij de 2de zinsnede van art. 27 der wet van 21 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35).

Art. 29. De peiling in eene zoutziederij of bergplaats van doorloopend crediet van zout, wordt gerekend begonnen te zijn op het oogenblik dat de hoogste in rang onder de ambtenaren, met de peiling belast, van het voornemen daartoe aan den zoutzieder, handelaar of grossier, of aan een van diens in het locaal aanwezige bedienden schriftelijk heeft kennis gegeven.

Art. 30. Geen zout of pekel mag, gedurende eene peiling, in eene zoutziederij of bergplaats van crediet van zout worden ingeslagen, tenzij in afzonderlijke, voor afsluiting of behoorlijke bewaking vatbare, ledige localen.

Art. 31. De zoutzieders zijn, op het daartoe door de ambtenaren te kennen gegeven verlangen, gehouden om het vocht van hunne vaten, kuipen, bakken of putten, dienende tot het smelten van zout, te laten afloopen en het zout van het zich in die werktuigen bevindende vuil en slijk af te scheiden.

Art. 32. De aan het slot van het voorgaande artikel vermelde afscheiding, wordt echter niet vereischt, wanneer, na het afloopen van het vocht, de in de vaten, kuipen, bakken of putten aanwezige hoeveelheid zout, met gemeenschappelijk overleg tusschen den zoutzieder en de ambtenaren, bij kubiekmeting of raming mogt kunnen worden bepaald. In dat geval behoort de zoutzieder door ene schriftelijke verklaring te doen blijken, dat hij genoegen neemt, zoowel met de overgenomen hoeveelheid zout, als met de regeling zijner rekening dienovereenkomstig.

Art. 33. De ambtenaren hebben de bevoegdheid om gedurende eene peiling in de zoutziederijen en bergplaatsen van doorloopend crediet van zout, ook des nachts, en onverschillig of daarin al dan niet gewerkt wordt te blijven waken.

Bovendien kunnen zij de zoutziederijen waarin gedurende de peiling gewerkt wordt, tijdelijk of tot aan den afloop der peiling doen stilstaan.

De in de pannen in bewerking zijnde pekel zal echter kunnen worden afgestookt, mits de afstoking onafgebroken worde voortgezet.

De zoutzieder, wiens werkzaamheden als voren worden afgebroken, heeft voor elken dag dat de zoutziederij niet werkt, aanspraak op eene schadeloosstelling van twee gulden berekend over elke 50,000 pond geraffineerd zout, gedurende het vorige jaar door hem uitgeslagen, na aftrek van het geraffineerde zout, gedurende datzelfde jaar door hem van andere zoutzieders ingeslagen.

Een gedeelte van den dag wordt bij de voormelde berekening voor eenen geheelen dag genomen.

Art. 34. Wanneer, bij eene peiling in eene bergplaats van doorloopend crediet, zout bevonden wordt uitwendig te zijn vermengd met meer dan 1 pct. zand of andere vreemde bestanddeelen, zijn de ambtenaren bevoegd dat zout bij de peiling niet in aanmerking te nemen, tenzij het zand of de vreemde bestanddeelen van wege den aangepeilde van het zout worden afgescheiden.

Art. 35. Wanneer door een zoutzieder, handelaar of grossier niet in de peiling wordt berust, en mitsdien eene herpeiling wordt verlangd, moet hij daarvan bij den ontvanger ten wiens kantore zijne rekening wordt gehouden schriftelijk kennis geven, binnen twaalf uren nadat hem de uitslag der peiling door de ambtenaren is bekend gemaakt.

Gedurende den tijd van beraad tot herpeiling, en gedurende de herpeiling zelve, zijn de artt. 30 en 33 mede van toepassing.

De schadevergoeding in de 4de zinsnede van art. 33 bedoeld, wordt echter alsdan slechts verleend, wanneer een verschil van meer dan twee ten honderd wordt bevonden.

Wanneer de kennisgeving niet binnen den bepaalden tijd bij den ontvanger inkomt, wordt de zoutzieder, handelaar of grossier geacht in de peiling te berusten.

Art. 36. Wanneer ter gelegenheid eener peiling een scheikundig on-

derzoek van pekel, op den voet van art. 39 dezer wet, wordt gevorderd, behoort niettemin de zoutzieder of handelaar zich, binnen den termijn van art. 35, ten aanzien van de uitkomst der overige opneming te verklaren.

Art. 37. De kosten van peiling komen voor rekening van den zoutzieder, handelaar in het groot of grossier, wanneer een boetschuldig over- of onderwigt gevonden wordt.

Art. 38. Met wijziging in zooverre der 3de zinsnede van art. 20 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35), wordt de boete wegens ondermaat bij peiling in eene zoutziederij en daartoe behoorende pakhuizen en bergplaatsen, eerst toegepast wanneer het verschil meer dan vijf ten honderd bedraagt.

Art. 39. Wanneer bij in- of uitslag van pekel in of uit eene zoutziederij, of bergplaats van doorloopend crediet, of bij peiling in dezelve, door de administratie of den zoutzieder of handelaar met de op den voet van art. 2 gedane opneming van de hoeveelheid zout in de pekel aanwezig geen genoegen wordt genomen, kan een scheikundig onderzoek van de pekel gevorderd worden, mits degene, door wien dat onderzoek verlangd wordt, zich daaromtrent schriftelijk verklare, bij in- of uitslag, op het oogenblik zelf waarop de uitkomst van de toepassing des vochtwegers zal bekend zijn; en bij peiling, binnen den termijn bij art. 35 bepaald.

Dit onderzoek geschiedt op den voet van art. 151 der algemeene wet van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), en ten koste van dengene die het vordert.

Bij hetzelve wordt de hoeveelheid zuiver en watervrij chloorsodium in de pekel aanwezig bepaald en naar den uitslag daarvan de hoeveelheid zout, in de pekel voorhanden, berekend in verhouding van honderd ponden zout voor iedere twee en negentig ponden chloor-sodium.

Art. 40. De zoutzieders, handelaars in het groot en grossiers zijn gehouden om den ambtenaren bij alle visitatien, verificatien of peilingen in hunne zoutziederijen of bergplaatsen, de vereischte schalen en gewigten en alle andere benoodigde voorwerpen, zoo als zakken, manden, gereedschap enz., ten gebruike te geven.

Zij, die hieraan niet voldoen, vervallen in eene boete van honderd gulden, terwijl alsdan het benoodigde ten hunnen koste wordt aangeschaft.

Art. 41. Uitslag van pekel van de eene zoutziederij naar de andere is verboden, tenzij in geval van opruiming eener zoutziederij, en alsdan onder bijzondere vergunning van den arrondissements-directeur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, of van dengene die hem vervangt.

Art. 42. Onverminderd het bepaalde bij art. 26 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35), wordt, bij uitslag van zout met betaling van den accijns ten kantore van den ontvanger ter plaatse van den uitslag, ook opgegeven het getal zakken of andere emballagien, waarin het zout zal worden vervoerd.

Art. 43. De straf van den tiendubbelen accijns wegens ongeoorloofden uitslag van ruw of geraffineerd zout of pekel uit bergplaatsen van doorloopend crediet, bij de wet van 21 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35) bedreigd, kan nimmer beneden een minimum van honderd gulden afdalen.

Art. 44. Vervoer van zout, ongedekt met biljet, mag niet plaats hebben dan voor eene hoeveelheid van *vijf ponden* of daar beneden, op verbeurte van het zout en den tiendubbelen accijns.

Deze bepaling is evenzeer toepasselijk bij vervoer van pekel boven de 2.1 graden op den vochtweger teekenende, en naar de aanwijzing op dat werktuig eene hoeveelheid boven de *vijf ponden* zout bevattende.

Art. 45. Zout, los of gestort en meer dan ééne partij uitmakende, mag niet in hetzelfde voer- of vaartuig worden vervoerd, tenzij de partijen behoorlijk van elkander afgescheiden worden gehouden.

Bij overtreding dezer bepaling wordt de over- of ondermaat ponds-pondsgewijze over de verschillende partijen verdeeld.

Art. 46. Biljetten tot vervoer van zout of pekel afgegeven, onder voorwaarde of met bepaling van visitatie der goederen bij den *uitslag* of bij den *inslag*, hebben geene kracht om den vervoer te dekken, den inslag te wettigen, daarop geleibiljetten tot vervoer te verkrijgen of bij peilingen in aanmerking te worden genomen, wanneer zij niet voorzien zijn van eene verklaring van bevoegde ambtenaren, dat die visitatie werkelijk door hen is verrigt.

Art. 47. De geheele tijd tot het vervoeren van zout of pekel tot aan de bestemmingsplaats, bij de biljetten toegestaan, kan in die biljetten derwijze gesplitst worden, dat een of meerdere gedeelten van dien tijd worden aangewezen, binnen welken de vervoer tot op zekere afstanden zal moeten volbragt zijn.

De biljetten, in dier voege afgegeven, verliezen hunne kracht, wanneer de tijd, welke voor eenigen bepaalden afstand afzonderlijk in het biljet is aangewezen, niet is in acht genomen.

Art. 48. Biljetten tot vervoer van zout of pekel, welke op de daarin aangewezen posten of kantoren, op de route, niet zijn afgeteekend, hebben geene kracht om den vervoer te dekken.

Art. 49. Vervoer van zout op het terrein, omschreven in art. 177 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), mag boven de hoeveelheid van één pond niet geschieden, dan gedekt door behoorlijk document.

Op hetzelfde terrein mag niet boven de hoeveelheid van één pond, berekend per ziel of lid des huisgezins (kinderen beneden de 12 jaren hieronder niet begrepen), bij particulieren tot huisselijk gebruik voorhanden zijn, tenzij gedekt door de gevorderde documenten.

Wij behouden Ons nogtans voor, om daar, waar zulks zonder gevaar voor 's Rijks schatkist kan geschieden, de artt. 185 en 187 der genoemde algemeene wet, ook voor zooveel de daarin vermelde hoeveelheden betreft, van kracht te laten.

Art. 50. Van het zout, bestemd tot bemesting der landen, of tot voeder van het vee, wordt vrijdom van accijns genoten, nadat het door vermenging voor menschelijk gebruik ongeschikt is gemaakt.

Wij behouden Ons voor, om ten aanzien van dezen vrijdom, alsmede van dien naar aanleiding van art. 31 der wet van 21 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35) verleend, zoodanige voorzieningen vast te stellen, als ter regeling van de toepassing en ter voorkoming van misbruiken noodig worden geoordeeld, en verleende vergunningen in te trekken bij gebleken misbruik.

Art. 51. Bijaldien de zoutzieders, handelaars in het groot en grossiers in gebreke mogten blijven om te voldoen aan de verpligting tot vereffening, hun bij art. 33 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35) opgelegd, worden hunne rekeningen eenzijdig door den ontvanger opgemaakt en gesloten volgens de bij hem berustende registers en bescheiden; zonder dat de zoutzieders, handelaars en grossiers daartegen in verzet kunnen komen.

Ingeval zij vermeenen mogten, dat er misstellingen in de eenzijdig geslotene rekening bestaan, of dat bewijzen van uitslag daarop niet zijn afgeschreven, wordt het hun vrijgelaten om binnen drie maanden na de ontvangst der kennisgeving van de vereffening, zich, onder overlegging der bewijzen, tot den Minister van Finantien te wenden tot verbetering der rekening in zooverre.

Art. 52. Het zegel voor de biljetten tot den vervoer benoodigd, bedraagt *vijftig cents* voor elk consent- of vervoerbiljet en *tien cents* voor elk geleibiljet.

Biljetten tot den vervoer van minder dan *honderd* ponden zout zijn vrij van zegel.

Art. 53. De zoutzieders zijn gehouden, om vóór middernacht, voorafgaande den eersten dag waarop deze wet in werking komt, bij den ontvanger ten wiens kantore hunne rekening is geopend, eene schriftelijke opgave in te leveren, zoowel van de hoeveelheid der verschillende soorten van ruw zout als van de hoeveelheid geraffineerd zout en pekel, en van de gehalte der pekel welke op het tijdstip der invoering van deze wet bij hen voorhanden zijn.

Van het inleveren dezer opgave wordt hun een bewijs door den ontvanger afgegeven.

Bij verzuim om de opgave ter bepaalder tijd te doen, worden geene documenten tot in- of uitslag van zout aan den nalatigen zoutzieder gegeven, zoolang hij niet aan zijne verpligting ten deze heeft voldaan.

Art. 54. Wanneer bij opvolgende peiling een verschil van meer dan vijf ten honderd op de gezamenlijke, volgens het voorgaande artikel opgegeven hoeveelheden zout en pekel wordt bevonden, verbeurt de zoutzieder eene boete van den tiendubbelen accijns van het bevonden verschil.

Art. 55. De opgave volgens art. 53 strekt, even als de peiling volgens art. 54, tot grondslag, zoowel voor de nieuw te openen rekening, als tot finale afsluiting der vroegere op den voet der wet van 21 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35), in verband met § 9 van die van 24 December 1829 (*Staatsblad* n°. 76).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Groningen, den 26sten April 1852.

WILLEM.

De Minister van Finantien,

Van Bosse.

Uitgegeven den *elfden* Junij 1852.

De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,

A. G. A. van Rappard.

Bij besluit van 9 Junij jl., n°. 50, heeft Zijne Majesteit goedgevonden aan den heer mr. *H. van Sonsbeeck*, Minister van Buitenlandsche Zaken, en aan den heer *C. F. Pahud*, Minister van Koloniën, vergunning te verleenen tot het aannemen en dragen van de onderscheidingsteekenen van ridder grootkruis der Leopolds-orde, aan ieder hunner door Zijne Majesteit den Koning der Belgen geschonken.

Bij besluit van 9 Junij jl., n°. 61, is door Zijne Majesteit aan dr. *W. Hendriksz*, directeur van het geneeskundig etablissement Zuiderburg, vergunning verleend tot het aannemen en dragen van de onderscheidingsteekenen der ridderorde van den Rooden Adelaar 4de klasse, hem door Zijne Majesteit den Koning van Pruissen geschonken.

Bij besluit van den 9den Junij jl., n°. 78, heeft Zijne Majesteit goedgevonden het bij Hoogstdeszefs besluit van 5 December ll. ingestelde eereteeken tot belooning van eervolle langdurige werkelijke dienst bij de schutterijen toe te kennen aan:

jhr. mr. *R. Sandberg*, majoor-kommandant, *G. Voetelink*, kapitein, en *I. J. Kisch*, officier van gezondheid der 3de klasse, met den personelen rang van officier van gezondheid der 2de klasse, allen bij de dienstdoende schutterij te Zwolle;

V. van Hulst, kapitein, en *G. W. Bijkt*, officier van gezondheid der 3de klasse, beiden bij de dienstdoende schutterij te Kampen;

A. G. Besier, majoor-kommandant der dienstdoende schutterij te Deventer;

G. G. G. baron van Fridagh, voormalig kapitein bij de dienstdoende schutterij te Zwolle, thans wonende te 's Gravenhage, mr. *O. Z. van Sandick*, mr. *G. T. J. Wicherlink*, jhr. mr. *W. G. Hovy*, voormalige kapiteins, *S. Vos*, voormalig 1sten luitenant-kwartiermeester, en jhr. *A. L. B. W. van Suchtelen van de Haere*, voormalig 1sten luitenant, allen wonende te Zwolle;

H. C. Thomassen à Thuessink, voormalig kapitein, wonende te Olst, *Z. van der Bie*, voormalig 1sten luitenant-adjudant bij de dienstdoende schutterij te Utrecht, thans wonende te Zwolle;

P. F. Besier, voormalig luitenant-kolonel, wonende te Deventer;

C. H. A. Engelenberg, voormalig majoor-kommandant, *H. Rijks*, voormalig kapitein, en *J. C. Piera*, voormalig 1sten luitenant, allen wonende te Kampen;

H. J. de Groot, muzikant, *W. van Marle*, *A. Struis*, *J. Kuiper*, *J. W. Jansen* en *H. van Enter*, tamboers, allen bij de dienstdoende schutterij te Zwolle;

F. van Schraweg, adjudant-onderofficier, *J. Henriet* en *J. J. Boers*, tamboers, allen bij de dienstdoende schutterij te Kampen;

W. van der Plas, adjudant-onderofficier, en *A. Groenink*, tamboer, beiden bij de dienstdoende schutterij te Steenwijk;

A. Jans of *Aalders*, tamboer bij de dienstdoende schutterij te Enschedé;

H. den Otter, adjudant-onderofficier, *J. H. van Achgelen*, *A. Carras* en *G. J. Vündering*, tamboers, allen bij de dienstdoende schutterij te Deventer;

J. Hellendoorn, voormalig adjudant onderofficier, en *T. J. Huisman*, voormalig fourrier, beiden wonende te Zwolle;

H. Verbeek, voormalig sergeant, wonende te Lonneker;

A. G. Huërnink, voormalig schutter, wonende te Deventer.

Bij Koninklijk besluit van 26 Mei 1852, n°. 19, zijn de archiven van het voormalig Hof van Holland en der vroegere regterlijke collegien, welke in dat gewest hebben bestaan, vereenigd met 's Rijks Archief en in verband hiermede is, op voordragt van den Minister van Binnenlandsche Zaken, bij Koninklijk besluit van 7 Junij 1852, n°. 41, de heer mr. *L. Ph. C. van den Bergh* tijdelijk geplaatst in de dienst van 's Rijks Archief.

Bij Koninklijk besluit van 9 Junij 1852; n°. 68, is ter bevordering van het vervaardigen en uitgeven van een Algemeen Nederlandsch Woordenboek over het loopende jaar eene som van f 500 uit 's Rijks kas toegestaan.

Bij Koninklijk besluit van den 4den Junij jl. n°. 37, is aan den gepensioneerden majoor met rang van luitenant-kolonel, *W. A. Kriesfeld*, kommandant der strafgevangenis te Woerden, op zijn daartoe gedaan verzoek, uit deze betrekking een eervol ontslag verleend; te zijner vervanging tot kommandant bevorderd *P. U. Indebetouw*, thans adjunct-kommandant dezer strafgevangenis en, in plaats van laatstgemelden, tot adjunct-kommandant benoemd *A. M. van Soest*, opperwachtmeester van het 3de regement dragonders.

Bij Koninklijk besluit van den 7den Junij jl., n°. 32, is de directeur over den arbeid in het huis van opsluiting en tuchtiging te Leeuwarden, *P. H. C. Willer*, op zijn daartoe gedaan verzoek, ter vervanging van wijlen J. Costens, verplaatst naar de strafgevangenis te Woerden; voorts tot directeur over den arbeid in eerstgemeld huis benoemd *M. Christiaanse*, 1ste commies bij de directie over den arbeid in het huis van militaire detentie te Leyden; en tot directeur over den arbeid in de gevangenis voor jeugdige veroordeelden te Rotterdam, ter vervanging van wijlen W. Willemse, benoemd *Z. Beijl* Bz., 1ste commies bij de directie over den arbeid in de strafgevangenis te Woerden.

Bij Koninklijk besluit van den 23sten Mei 1852, n°. 7, is aan den Minister van Staat mr. *H. J.* baron *van Doorn van Westcapelle*, gewezen Secretaris van Staat en vice-president van den Raad van State, uit hoofde van den vereischten ouderdom en diensttijd, een pensioen verleend van f 4000 's jaars, gegrond op artt. 6, 47 en 49 der wet van 9 Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24), gewijzigd bij die van 3 Mei 1851 (*Staatsblad* n°. 49).

Bij Koninklijk besluit van den 9den Junij 1852, n°. 53, is de heer *J. T. de Haan*, ten gevolge zijner benoeming tot andere functien, eervol ontslagen als plaatsbekleedend ontvanger van het kantoor van waarborg der gouden en zilveren werken te Groningen; terwijl krachtens art. 16 der wet van 1 Junij 1850 (*Staatsblad* n°. 25), als plaatsbekleedend ontvanger van genoemd kantoor van waarborg wordt aangewezen de heer *S. L. M. Popta*, met bevoegd-verklaring om visitatien te doen en wegens overtredingen proces-verbaal op te maken.

Bij Koninklijk besluit van den 9den Junij 1852, n°. 58, zijn benoemd: tot ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Baarle-Nassau c. a., de heer *J. L. van Tets*, thans ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Bleskensgraaf;

tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Bleskensgraaf c. a., de heer *L. J. Ovink*, thans visiteur der in- en uitgaande regten en accijnsen bij de ambulante recherche te water in de tweede afdeeling.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft de herstemming ter benoeming van een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in de kiesdistricten Leeuwarden, Zwolle, Amsterdam, Gouda, Dordrecht en Tilburg, bepaald op Dingsdag den 22sten Junij aanstaande.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Fransche *Moniteur* van eergisteren behelst het volgende van regeringswege medegedeelde artikel: » Eenige dagbladen hebben aan het gouvernement het voornemen toegeschreven om eene wet voor te stellen waarbij verboden zoude worden op Zondag en andere feestdagen te arbeiden en zelfs te verkoopen. Nimmer heeft de regering daaraan gedacht. Zij wenscht dat het gebod der godsdienst worde geëerbiedigd; aan de aannemers van werken, die zij doet uitvoeren, heeft zij voorgeschreven de arbeiders daaraan niet te laten werken gedurende de dagen die de godsdienst aan de rust wijdt; verder echter gaat haar pligt en haar regt niet. Aan het burgerlijk gezag staat het niet zich anders dan door zijn voorbeeld te mengen in eene gewetenszaak."

Het bevreemdt sommigen, dat het gouvernement dienstig geacht heeft officieel een gerucht tegen te spreken, hetwelk door een gouvernementsorgaan, de *Patrie*, was in omloop gebragt, en niet onder de geestelijkheid alleen maar ook onder het publiek door velen met genoegen was vernomen. Men leest daaromtrent in eenen brief uit Parijs, dien een geacht Belgisch blad medegedeelt, het volgende: » De mededeeling in den *Moniteur* betreffende de zondagsviering, is een welberaden stap van den Prins-President: de herinnering is nog niet uitgewischt van den tijd waarin de oudste tak der Bourbons de mate zijner onpopulariteit vol maakte door onvoorwaardelijke toegeving aan de verlangens der kerk. Dat heugt velen nog, en vooral de volksmenigte. De *Jesuiten-vrees* is sedert eenigen tijd door velen bespottelijk gemaakt: maar zij is nog in geenen deele onder ons arbeidsvolk uitgeroeid. Het is treurig, dat men in de Parijsche voorsteden, in de werkplaatsen, ja in de winkels der meeste kooplieden, van sabbatsheiliging niet kan spreken zonder uitgelagchen te worden. Het is treurig maar het is zoo! En oordeel dan zelf, of het gouvernement wijs zou gedaan hebben, dwangmiddelen aan te wenden die hatelijk zouden hebben gemaakt hetgeen men nu slechts belagchelijk vindt."

— Bij het einde der zitting van het Wetgevend Ligchaam van eergisteren heeft de voorzitter de onderscheidene commissien uitgenoodigd om hare werkzaamheden zooveel doenlijk te bespoedigen, vermits de laatste dagen der maand uitsluitend aan de behandeling der staatsbegrooting voor 1853 zouden gewijd zijn, en de wetgevende zitting des avonds van den 28sten dezer maand zoude gesloten worden.

De commissie van het Wetgevend Ligchaam tot voorbereidend onderzoek der staatsbegrooting, heeft onderscheiden voorgestelde amendementen aangenomen, welke thans bij den Staatsraad in overweging zijn. Een daarvan zou, naar gemeld wordt, strekken om de effective sterkte van het leger te verminderen.

BELGIE.

De ministeriele bladen erkennen dat de verkiezingen tot vernieuwing van de helft der Kamer van Volksvertegenwoordigers niet naar den wensch van het ministerie uitgevallen zijn, doch schatten het door de liberale partij geleden verlies niet zoo hoog als de oppositiebladen. Een dezer laatste, de *Emancipation*, zegt: » Er zijn 54 volksvertegenwoordigers gekozen, 21 ministerielen, 21 opposanten, 12 onafhankelijke liberalen. Er zijn 32 ministerielen afgetreden en er zijn slechts 21 gekozen. Ter vernieuwing van de helft der kamer zijn 37 leden herkozen en 17 nieuwe keuzen gedaan: op deze 17 wint de behoudende partij elf stemmen en de regering geene enkele. Het ministerie telt vier nieuwe aanhangers in de kamer en verliest vier oude; de behoudende partij telt er 12 nieuwe leden en verliest één, zoodat zij elf stemmen aanwint.

» Zoo zal de oppositie, die in de kamer uit 34 of 35 leden bestond, voortaan 45 of 46 stemmen hebben; terwijl de ministeriele meerderheid, die 62 tot 65 leden sterk was, slechts 53 tot 56 stemmen zal hebben. Alzoo ligt nu het lot van het ministerie in de hand van een zeven- of achttal leden, die zich tot nog toe aan geene partij aangesloten hebben, maar nu met de eene en dan met de andere stemden.

» Om echter den uitslag van den verkiezingsstrijd wèl te waarderen, moet men niet enkel op de namen der gekozenen letten. Het is opmerkelijk, hoe de stemmen in twee onzer gewigtigste arrondissementen, Doornik en Gent, zich hebben verdeeld. In het eerste heeft de conservative candidaat slechts 17, in het andere slechts 52 stemmen minder gehad dan zijn mededinger, wiens verkiezing door al den invloed der regering en harer beambten bevorderd werd. Welk eene omwenteling in de algemeene denkwijze te Gent sedert vijf jaren! Toen hadden de behoudende candidaten aldaar slechts een duizendtal stemmen; thans 2500, in spijt van den invloed der regering en van de zamenspanning van radicalen en ministerielen. Men ziet hoe, ten platten lande niet alleen maar ook in steden, de vloed stijgt, doch niet om de staatkunde van het kabinet vlot te maken."

De *Indépendance*, het hoofdorgaan van het ministerie, troost zich met de gedachte dat de zegepraal der tegenpartij niet duurzaam kan zijn, als zijnde met oneerlijke middelen behaald. » De geestelijkheid — zegt dit blad — heeft zich nog nimmer zoo schaamteloos, met verzaking van eigen waardigheid en van het belang der godsdienst, in de verkiezingen gemengd als nu. De kiezers werden tot aan de stembus door den pastoor vergezeld en bewaakt; en in het stemlocaal eener groote stad heeft een weêrspannig kiezer van den geestelijke ligchamelijke mishandeling ondergaan. Verder heeft men niet versmaad partij te trekken van de voor ons volksgevoel zoo kwetsende bedreigingen van een buitenlandsch dagbladschrijver; men heeft stemmen gewonnen door de afschaffing van belastingwetten, of van de wet op de burgerwacht, of van de wet tot verlaging van het graanregt te beloven, en door andere beloften meer, die men niet in staat noch van zins is ooit te vervullen. Ja, men heeft niet geschroomd de Kroon te honen, men heeft aan de kiezers verzekerd dat de Koning niet vrij was en gaarne van zijne ministers wilde verlost worden!"

DUITSCHLAND.

Aangaande de verklaring welke de Pruissische gevolmagtigde in de op 7 Junij gehouden bijeenkomst der tolconferentie gegeven heeft (zie ons vorig nommer) zegt de *Neue Preussische Zeitung* het volgende:

» Gelijk men uit eene goede bron verneemt, is in de op gisteren gehouden zitting van het tol-congres door onzen commissaris in de stelligste bewoordingen het standpunt aangewezen, waarop Pruissen zich plaatst ten opzigte van de voorstellen der coalitie betrekkelijk het openen van onderhandelingen met Oostenrijk. Onze regering verklaart, dat, naar mate zij de Weener voorstellen naauwkeuriger onderzocht had, zij des te meer in de overtuiging versterkt was geworden, dat Pruissen in het voorgestelde ontwerp eener geheel Duitschland omvattende tolvereeniging volstrekt niet kon treden; en dat, wat betreft het sluiten van een handelsverdrag tusschen de tolvereeniging en Oostenrijk, het tijdstip daartoe *nog niet* gekomen was. Bij deze verklaring voegde de Pruissische gevolmagtigde de uitnoodiging aan de overige commissarissen om ten spoedigste het gevoelen van hunne regeringen te vragen ten aanzien van de houding welke deze tegenover de Pruissische verklaring dachten aan te nemen, opdat de Pruissische regering in de gelegenheid zou wezen de noodige maatregelen te nemen ter voorbereiding der nieuwe organisatie van de grensbewaking, die welligt noodzakelijk zou kunnen worden. Dit krachtig besluit der regering zal, ofschoon het sinds lang algemeen te gemoet werd gezien, in het land den heugelijksten indruk maken. De eerste stap tot een stelsel van gezonde handelspolitiek is gedaan, en gelijktijdig wordt het vertrouwen versterkt, dat Pruissen het nog verstaat de ondankbaarheid, den afval en de intrigue naar verdienste te straffen."

Meer omstandig berigt een Berlijnsch correspondent der *Kölnische Zeitung* aangaande hetzelfde onderwerp: » De Pruissische gevolmagtigde behandelde tot in de bijzonderheden elk der in de voorstellen der coalitie vervatte geschilpunten, en deed het gevoelen van Pruissen omtrent elk derzelve kennen. Het eerst sprak hij over het Beijersche voorstel om, op den grondslag van de ter Weener tolconferentie vastgestelde ontwerpen met Oostenrijk te onderhandelen, en verklaarde dat de handels- en tolvereeniging met Oostenrijk, vooral zoo als die in het Weener ontwerp B voorgesteld wordt, in de uitvoering voor de Staten der tolvereeniging onmogelijk was. De tegenwoordige huishoudelijke, industriele en vooral financiele toestand van den Oostenrijkschen Staat toch verschilde zoo ten eenen male van dien van Noord-Duitschland, dat zulk een verbond tot de onmogelijkheden behoorde, ten zij Pruissen en de met hetzelve op gelijken trap van ontwikkeling staande Staten geruïneerd, en meer dan eene halve eeuw achteruitgezet moesten worden. In later tijd, wanneer het verschil tusschen de wederzijdsche behoeften en omstandigheden minder groot geworden was, zou zulk eene vereeniging welligt tot stand gebragt kunnen worden, maar tegenwoordig was zij onuitvoerbaar, en de Pruissische regering moest dus het voorstel daartoe onvoorwaardelijk van de hand wijzen.

» Wat het tweede gedeelte van dat voorstel betrof, het wenschelijke eener onderhandeling over het sluiten van een handelsverdrag met Oostenrijk, op den grondslag van het Weener ontwerp A, had de Pruissische regering zich herhaaldelijk tot zulke onderhandelingen bereid verklaard, zoodra de conferentien over de vernieuwing der tolvereeniging afgeloopen zouden zijn; zij verklaarde ook thans nog hetzelfde, maar zij moest uitdrukkelijk doen opmerken, dat men tot die onderhandelingen niet met vrucht kon overgaan, dan nadat het voortdurend bestaan der tolvereeniging verzekerd zou wezen; en daar zij van dit standpunt niet kon afwijken, zoo kon zij aan het voorstel van Beijeren, om over deze quaestie in de tegenwoordige conferentie te handelen, geenen bijval schenken. Ten slotte herinnerde de Pruissische gevolmagtigde, hoe de handelingen der conferentie tot dusver zonder eenig nut gebleven waren en tot geenerlei resultaat geleid hadden. Dit kon onmogelijk langer zoo blijven: want reeds deden zich de nadeeligste gevolgen van de heerschende onzekerheid

geweden: handel en nijverheid begonnen te verflaauwen, waaruit voor de nijvere bevolking van alle Duitsche Staten eene aanmerkelijke schade voortvloeide. Pruissen kende zich te dezen aanzien vrij van alle schuld, want het had de hand tot herstel der tolvereeniging geboden; maar het moest ook zorgen dat het kwaad niet erger wierd, daarom noodigde het de gezamenlijke commissarissen uit het besluit der Pruissische regering onverwijld aan hunne regeringen mede te deelen, ten einde zoo spoedig mogelijk eenige beslissing genomen kunne worden."

— Den 9den dezer is de laatste afdeeling der tot dusver in Altona achtergebleven Oostenrijksche detachementen van daar vertrokken, om naar Oostenrijk terug te keeren.

SPANJE.

Het Spaansche regeringsblad van den 4den dezer behelst eenige koninklijke besluiten, strekkende om aan bepalingen van het onlangs met den Heiligen Stoel gesloten concordaat uitvoering te geven. Bij een dier besluiten worden al de theologische faculteiten met het eind van het loopend academiejaar opgeheven.

ENGELAND.

Onlangs is in het Lagerhuis door een der leden, den markies van Blandford, een wetsvoorstel ingediend strekkende om de rijke inkomsten der Anglikaansche kerk beter aan hare bestemming te doen beantwoorden door uitbreiding van het staatstoezigt op derzelver beheer, door inkorting der al te ruime bezoldiging van eenige hooge geestelijken en aanwending der daardoor beschikbaar wordende middelen tot verbetering van het lot der geestelijken van lageren rang en tot oprigting van nieuwe kerkgemeenten. In de zitting van eergisteren de tweede lezing dezer bill door den voorsteller gevraagd zijnde, verklaarde de minister van binnenlandsche zaken, dat de regering besloten had zelve een wetsontwerp van zoodanige strekking voor te dragen. De heer Inglis, de kampvechter der Anglikaansche kerk, betuigde met blijdschap te vernemen dat de regering deze zaak in handen genomen had en haar niet aan een parlementslid overliet. Verscheiden leden der liberale partij stemden in met deze betuiging; zij voegden er bij, dat de toestand der Anglikaansche kerk verre beneden den geest en de behoeften dezes tijds was, en eene doortastende hervorming vereischte, die echter niet van hare bisschoppen zoude uitgaan maar integendeel in dezen de heftigste tegenstanders zoude ontmoeten; zij verlangden onder anderen bepalingen die de bisschoppen zouden verpligten om in den zetel hunner kerkprovincie verblijf te houden en hunne kerspelen te bezoeken, en die aan de kerkelijke kapittels zouden opleggen rekenschap te geven van de besteding hunner inkomsten, ten einde ergerlijke misbruiken, waarvan thans niet zelden gehoord werd, voor te komen. Een der leden waarschuwde het Huis tegen inmenging in kerkelijke aangelegenheden: deze konde zijns inziens, hoe wel gemeend ook, de gewenschte vruchten nimmer voortbrengen, te minder daar de Anglikaansche kerk niet tot Engeland en Wales beperkt maar over de gansche wereld verbreid was. De markies van Blandford heeft daarop zijn wetsvoorstel ingetrokken.

Het reeds zoo dikwijls behandelde voorstel eener enquête omtrent het opvoedingsstelsel van het Roomsche seminarie te Maynooth, zal weldra wederom in beraadslaging komen. Van de zijde der regering wordt het, hoewel zonder aandrang, ondersteund; maar het wordt doorgedreven door eenige onafhankelijke Protestantsche leden, en aanbevolen door petitien van duizenden Protestanten die het opvoedingsstelsel der Maynoothschool als anti-evangelisch, anti-nationaal en onzedelijk veroordeelen. Thans wordt vooral door eenige Katholieke Iersche leden de aanneming van het voorstel tegengehouden; onder verklaring dat de genoemde school het scherpste onderzoek kan doorstaan, houden zij zoo lange redevoeringen over deze zaak, dat het Huis niet tot de sluiting der beraadslaging kan komen; een hunner verklaarde rond uit, dat de Iersche leden over de vraag van Maynooth verlangden te *spreken* maar niet te *stemmen*. Bij de laatst gehouden discussie is echter door een der drijvers van het voorstel van enquête, den heer Newdegate, aangekondigd, dat hij, zoodra de zaak weder aan de orde van den dag kwam, voorstellen zoude, terstond tot de stemming over te gaan, daar het voorstel reeds genoegzaam van alle zijden toegelicht was en er blijkbaar een toeleg bestond om hetzelve door eene eindelooze discussie te verijdelen.

Hetgeen in dezen strijd tegen Rome de gemoederen aan de zijde der Protestanten nog meer verhit en niet weinig beangstigt tevens, is het feit dat vele leden der Anglikaansche kerk tot het Roomsche geloof overhellen en in dien geest, zonder hunne kerk te verlaten, ijverig werkzaam zijn.

Eene proeve van deze werkzaamheid is de aanstelling van den heer Bennett tot herder der Anglikaansche kerkgemeente te Frome, over welke zaak in de jongst gehouden zitting van het Lagerhuis op nieuw beraadslaagd is (zie de *Staats-courant* van den 11den dezer). De heer Bennett was van eene vroegere standplaats ontslagen wegens afwijking van de Anglicaansche kerkleer, en had zich daarop eenen tijdlang buiten 's lands opgehouden en zich aldaar als een lid der Roomsche kerk gedragen, zoodat hij in het jaarboekje der Roomsch-katholieke kerk in Engeland, welks opgaven officieel gezag hebben, vermeld staat als tot die kerk overgegaan. Voor eenigen tijd in Engeland teruggekomen, werd hij van wege den markies van Bath voorgedragen en door den bisschop van Bath en Wels aangesteld als herder der gemeente van Frome. Naar aanleiding daarvan zeide een der ministers, de heer Pakington, in het Lagerhuis, het volgende: » Deze zaak is reeds twee malen in het Huis ter tafel gebragt, een blijk hoe diep de gemoederen in Engeland getroffen zijn door de onzalige verdeeldheden, die, helaas, in de Anglikaansche kerk bestaan. Een lid, die straks het woord voerde, heeft gezegd, dat hij met innige smart zag, hoe de kerk van Engeland door inwendige twisten gescheurd en geschokt werd. De schuld dier twisten, ik zeg het met leedwezen, ligt bij dat gedeelte der Anglikaansche geestelijkheid, hetwelk denzelfden weg heeft ingeslagen als de heer Bennett, wiens gedrag hem reeds eene afzetting heeft berokkend en het in de daad zeer twijfelachtig maakt of hij als een wezenlijk en opregt dienaar der Anglikaansche kerk kan beschouwd worden. Deze uitdrukkingen bezig ik met grooten weerzin, want ik geloof dat in vele opzigten, in vele zeer gewigtige opzigten, er nimmer een meer voorbeeldig geestelijke geweest is dan de heer Bennett. Maar deze lofspraak komt immers ongetwijfeld ook aan een zeer groot gedeelte der Roomsche geestelijkheid toe. Het is mijns oordeels eene hoogst gevaarlijke dwaling, wanneer men op vroomheid, op persoonlijke hoedanigheden let, waar gelet moet worden op de bediening van de goddelijke waarheid en van die hoofdleerstukken welke de beide kerken vaneen scheiden. Niemand kan het oog sluiten voor de heillooze geschillen en oneenigheden, die in onze kerk zijn opgerezen. Het staat niet aan mij te betwisten, dat zij die, gelijk de heer Bennett, ter goeder trouw eenen zoo digt mogelijk bij het Roomschdom komenden weg hebben ingeslagen, voorbeeldige mannen zijn, bezield door de beste bedoelingen en de gemoedelijkste overtuiging. Doch de gevolgen welke het gedrag der zoodanigen gehad heeft, kan ik niet ontveinzen. Ik zie dat door hun gedrag de scheidslijn tusschen het Protestantsche geloof en de leeringen der Roomsche kerk van dag tot dag flaauwer wordt. Ik zie dat het volk daardoor eerst van zijn beproefd en proefhoudend Protestantsch geloof afgetrokken en eindelijk naar de kerk van Rome geleid wordt."

De minister oordeelde, dat het gedrag van den bisschop van Bath en Wels niet met de bestaande verordeningen in strijd was; dat het in allen gevalle, volgens de bestaande verordeningen, noch aan het gouvernement noch aan het Parlement stond, dat gedrag tot een onderwerp van onderzoek te maken; dat echter eene wijziging dier verordeningen, indien zij in deze zaak bleken tot herstelling van regtmatige grieven ontoereikende te zijn, door het Huis in overweging zoude kunnen worden genomen.

Hij en zijne ambtgenooten verklaarden zich derhalve niet tegen de voorgestelde enquête, mits deze beperkt wierd tot den staat der wetgeving betreffende de vervulling van predikantsplaatsen. Doch eene zoo beperkte enquête was voor het Huis niet genoeg; zich de zaak eens aangetrokken hebbende, meende het meer te moeten doen, en met 156 tegen 111 stemmen is besloten, te doen onderzoeken, » of bij de benoeming en aanstelling van den heer Bennett tot godsdienstleeraar te Frome, de verordeningen en regelen der Anglikaansche kerk zijn in acht genomen."

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 11den Junij* 1852.

Volgens een berigt uit Stettin van den 8sten dezer hebben HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik der Nederlanden zich dien dag te Swinemunde aan boord der oorlogsstoomboot *Thor* begeven, om naar Stockholm over te steken.

Volgens de heden ingekomen officiele opgaven is de uitslag der verkiezingen voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal van den 8sten dezer in de nagenoemde kiesdistricten de volgende geweest:

In het kiesdistrict Zuidhorn is verkozen de heer *G. Reinders*, met 504 van de 578 stemmen.

In het kiesdistrict Leeuwarden moet eene herstemming plaats hebben over de heeren mr. *S. A. Verweij* en mr. *J. Bieruma Oosting*.

In het kiesdistrict Hoorn is verkozen de heer mr. *A. S. van Nierop*, met 917 van de 1778 stemmen.

In het kiesdistrict Breda is verkozen de heer mr. *L. D. Storm*, met 1017 van de 1560 stemmen.

In het kiesdistrict Roermond is verkozen de heer mr. *P. L. de Lom de Berg*, met 577 van de 979 stemmen.

Heden is de vier en dertigste vergadering der Evangelisch-Luthersche Synode op de gewone wijze gesloten.

Blijkens een, onder dagteekening van den 27sten Mei jl. van Zijner Majesteits consul-generaal te SMYRNA ontvangen berigt, was de Nederlandsche kof *Catharina Jantina*, kapitein Potjer, den 24sten dierzelfde maand aldaar van Amsterdam en Malta met eenige koopgoederen aangekomen.

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden vel 199 en 200 der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, verschillende bij de Tweede Kamer ingekomen stukken behelzende.

Den 10den en 11den Junij zijn verzonden n°. 93, 121 en 122 van het STAATSBLAD.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Landsgebouwen.

AANBESTEDING.

Op Zaturdag den 19den Junij 1852, des middags ten 12 ure, zullen onder nadere goedkeuring, in bijzijn van den Ingenieur van den Waterstaat, belast met de dienst van Bouwmeester der Landsgebouwen, aan het locaal van het Departement van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

De vereischte Herstellingen en vernieuwingen aan het Gebouw in het Lange Voorhout te 's Gravenhage, in gebruik bij 's Rijks Magazijn van Geneesmiddelen en bij de afdeeling Artillerie van het Departement van Oorlog.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving, volgens art. 14 van het Bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het Locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaats-werken in gemelde Provincie ter lezing worden gelegd.

Den 14den en 15den Junij zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Ingenieur van den Waterstaat, belast met de dienst van Bouwmeester der Landsgebouwen, den Adsistent-Bouwmeester en den Opzigter der Landsgebouwen, allen te 's Gravenhage.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Provincie *Zuidholland*.

AANBESTEDING.

Op Maandag den 21sten Junij des jaars 1852, des voormiddags ten $11^1/_2$ ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten en in bijzijn van den Hoofd-

ingenieur van den Waterstaat in het tiende district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

Het Verdiepen van het Kanaal van Voorne met het verbreeden daarvan bij Hellevoetsluis; het plaatsen van achttien Meerpalen, en het maken van gedeelten van Grindwegen langs en ten dienste van dat Kanaal, uit te voeren in de jaren 1852, 1853, 1854 en 1855.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving, volgens art. 23 van het Bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van Waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Maandag vóór de besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur A. Greve, te 's Gravenhage, en den Ingenieur J. G. W. Fijnje te Brielle.

De Minister van Binnenlandsch Zaken,
THORBECKE.

Hertogdom *Limburg*.

AANBESTEDING.

Op Maandag den 14den Junij 1852, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in het Hertogdom Limburg of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in het zevende district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Maastricht, worden Aanbesteed:

De vereischte Vernieuwingen en Herstellingen aan de bestaande Lands-Rijs- en Aardewerken enz., langs de Rivier de Maas in het Hertogdom Limburg, en derzelver Onderhoud tot den 1sten Junij 1853; met de Leverantie van al de daartoe benoodigde Materialen, en zulks in vier perceelen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele Inschrijving, overeenkomstig art. 12 van het Bestek.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal, boven en behalve aan het Locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, en aan dat van het Provinciaal Bestuur van het Hertogdom Limburg te Maastricht, ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaats-werken in gemeld Hertogdom ter lezing gelegd worden.

Zullende acht dagen vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-ingenieur van den Waterstaat, den Ingenieur Ortt, beide te Maastricht en den Ingenieur Schneitter te Roermond.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

STRANDVONDERIJ.

De Regthebbenden op 47 Stuks Greenen Planken, gemerkt J. G., eene Scheepsjol, gemerkt: William Hevison en Henry Neris, Newcastle; worden Opgeroepen zich met de noodige bewijzen aan te melden bij den Opperstrandvonder over het eiland Voorne, te Brielle.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Eerstaanwezende Ingenieur te Gorinchem zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

Het doen eener Buiten- en Binnenverwing aan Rijks-Fortificatie-Timmerwerken en Militaire Gebouwen te Gorinchem en aan eenige Timmerwerken op het Fort Vuren.

Deze Aanbesteding zal geschieden op Dingsdag den 29sten Junij 1852, des voormiddags ten elf ure, in het Logement de Hooiwagen te Gorinchem, alwaar het Bestek van den 21sten Junij ter lezing zal liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Gorinchem.

AANBESTEDING.

Op Woensdag den 28sten Junij 1852, des middags ten 12 ure, zal door den Directeur en Kommandant der Marine te Willemsoord, in het bijzijn van den Hoofd-Ingenieur der Marine aldaan, onder nadere goedkeuring, bij Inschrijving worden Aanbesteed:

Het verrigten van Metselwerk aan Gebouwen, benevens het Opbreken en Verleggen van Oude en daarstellen van een gedeelte Nieuwe Bestrating bij 's Rijks Werf te Willemsoord.

Het Bestek waarnaar deze Aanbesteding zal geschieden ligt dagelijks, van 's morgens ten tien tot 's namiddags ten twee ure (Zon en Feestdagen uitgezonderd), ter lezing in het locaal van het Departement van Marine te 's Gravenhage, ten Burele van den Directeur en Kommandant der Marine te Willemsoord en van de Directie der Marine te Amsterdam, alsmede aan dat van het Provinciaal Gouvernement van Noordholland.

De aanwijzing in loco zal daags vóór de Aanbesteding plaats hebben.

De Biljetten van Inschrijving, behoorlijk gesloten en op gezegeld papier, zullen uiterlijk op den 23sten Junij aanstaande, des voormiddags vóór twaalf ure, vrachtvrij moeten worden bezorgd aan den Directeur en Kommandant voornoemd.

Willemsoord, den 9den Junij 1852.

De Directeur en Kommandant der Marine.
Bij afwezen:
De Equipagiemeester der Marine,
TADSEN.

AKEN-MAASTRICHTSCHE SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

AANBESTEDING van den Bouw van het eerste, tweede en derde gedeelte van het Vijfde Perceel.

De Gemeenschappelijke Directie zal op Zaturdag den 19den Junij aanstaande, des voormiddags ten elf ure, in haar Bureau te Maastricht en in bijzijn der tegenwoordig zijnde Inschrijvers, de opgegeven werken Aanbesteden.

De Inschrijving kan geschieden voor ieder werk afzonderlijk of in massa.

De verzegelde Inschrijvingsbiljetten, met het opschrift: *Inschrijvingsbiljet voor den bouw van* . . . , moeten op het hierboven bepaalde uur aan de Directie voornoemd ingeleverd worden.

Het Bestek en verdere stukken liggen, te rekenen van den 10den Junij aanstaande, ter inzage van de belanghebbenden in de Bureaux te Maastricht en te Aken; zullende den 16den en 17den dier maand door de Beambten der Maatschappij de verlangde Inlichtingen op het terrein worden gegeven.

Maastricht, den 1sten Junij 1852.

De Directie der Aken-Maastrichtsche Spoorweg-maatschappij,
W. CLERMONT, *Vr.*

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** In den jare 1800 twee en vijftig den tienden Junij, ten verzoeke van *Carl Krause*, Commissionnair, wonende te Amsterdam, op den Nieuwezijds-Achterburgwal bij de Lijnbaansteeg, in qualiteit als blijkens proces-verbaal, de dato 2 Februarij 1842, door den Edel Achtbaren Heer Kantonregter van het tweede Kanton van dit Arrondissement benoemd tot toezienden Voogd over de minderjarige *Carolina Maria Hendrika Schalkhausser*, ten deze woonplaats gekozen hebbende ten Kantore van den door hem gestelden Procureur *Johannes Gerardus Kuhn*, op de Raamgracht, n°. 2 alhier, en uit krachte van een Vonnis door de Arrondissements-Regtbank te Amsterdam den negenden Junij 1852 gewezen, behoorlijk geregistreerd, heb ik *Leonardus Hubertus van Lieshout*, Deurwaarder bij de gemelde Regtbank, wonende te Amsterdam, Singel n°. 10,

ten *derden male* Gedagvaard:

Johann Casper Rudolf Sebastiaan Schalkhausser, Weduwenaar van *Hendrika Maas*, laatst gewoond hebbende te Amsterdam, zijnde afwezig en gevolgelijk Exploit doende bij aanplakking aan de hoofddeur, zoo van de gehoorzaal der Arrondissements-Regtbank als aan die van het Raadhuis dezer stad, terwijl ik een tweede afschrift heb overgeleverd aan den Edel Achtbaren Heer Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij deze Regtbank, die het origineel met *gezien* heeft geteekend, en eindelijk nog bij plaatsing in de *Nederlandsche Staats-courant*, als het bij het na te melden verlof daartoe aangewezen nieuwspapier,

Omme na verloop van drie maanden na heden en alzoo op Dingsdag den veertienden September aanstaande, des morgens ten elf ure, te verschijnen ter teregtzitting van de Eerste Kamer der Arrondissements-Regtbank te Amsterdam, gehouden wordende in het Geregtsgebouw aldaar; — ten einde:

aangezien de Gedaagde sedert een aantal jaren zich van hier heeft verwijderd, zonder zich in het allerminst aan zijn eenig en nog minderjarig Kind (de door den Eischer vertegenwoordigd wordende minderjarige) te laten gelegen liggen, terwijl, in weerwil van alle daartoe aangewende pogingen, het den Eischer niet heeft mogen gelukken eenige de minste narigten van des Gedaagden aanwezen in te winnen, ten gevolge waarvan de Eischer, gemerkt het belang dat genoemde minderjarige daarbij is hebbende, bij het door hem aan gemelde Regtbank ingediende verzoekschrift heeft eisch gedaan, dat bij Vonnis zoude worden verklaard dat er ten aanzien van den Gedaagde bestaat Regsvermoeden van Overlijden sedert den een en dertigsten December 1800 vijf en veertig, alles met veroordeeling van den Gedaagde in de kosten van dit Regtsgeding;

aangezien, ten gevolge van het daarop verleende verlof, de Gedaagde, bij Exploiten van mij Deurwaarder van den 29sten November 1851 en 3 Maart 1852, behoorlijk geregistreerd, is Gedagvaard om voor dezelve Regtbank te verschijnen, ten zoodanigen einde als daarbij breeder omschreven, zonder dat de Gedaagde, noch iemand van zijnentwege, ten dage dienende is verschenen, ten gevolge waarvan, bij Vonnis van den derden Maart 1852 is verleend Acte van de Niet-verschijning van den Gedaagde, met verlof tot het doen eener tweede openbare Dagvaarding; en vervolgens bij Vonnis als voren van den negenden Junij 1852, gelijke Acte, met verlof tot het doen dezer derde openbare Dagvaarding,

Mitsdien ten dage dienende, voor gemelde Regtbank, hetzij in persoon of door iemand van zijnentwege van zijn Aanwezen te doen blijken; zullende in het geval, dat noch de Gedaagde, noch iemand voor hem opkomt die van zijn aanwezen doet blijken, door den Eischer alsnog regt worden verzocht op zijne bij voormeld Verzoekschrift gedane en thans herhaald wordende vordering, daartoe strekkende, dat bij Vonnis der gemelde Regtbank zal worden verklaard dat er Regtsvermoeden bestaat van des Gedaagden Overlijden sedert den een en dertigsten December 1800 vijf en veertig, alles met veroordeeling van den Gedaagde in de kosten van het Regtsgeding. De kosten in debet zijn f 4.85.

(Get.) *L. H. van Lieshout.*

Gedaan en afschrift overgenomen door ons Officier van Justitie in [illegible] (Get.) C. H. R. Beet.

*** Bij Acte op den negenden Junij 1852, voor en ten overstaan van den Edel Achtbaren Heer Regter van het Eerste Kanton der stad Amsterdam verleden, behoorlijk geregistreerd, heeft *Jan Andries de Jongh*, ter gemelde stede woonachtig, Handligting verleend aan zijne minderjarigen Zoon *Johannes Jacobus de Jongh*, en hem alzoo toegestaan de Regten van Meerderjarigheid, tot uitoefening van het vak van Manufacturen en al hetgeen daartoe betrekking heeft, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, weswege bij deze de bij de wet gevorderde kennisgeving geschiedt.

Amsterdam, den 10den Junij 1852.

*** De Bekende en Onbekende Schuldeischers, welke iets te vorderen hebben van de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van *Johannis Bernardus Marinus Seeboldt*, Winkelier, gewoond hebbende en overleden te Middelburg, den 28sten Februarij 1852, en van zijne den 26sten November 1848 overledene Huisvrouw *Maria Jacoba Hartman*, worden bij deze Opgeroepen om te verschijnen op Donderdag den 24sten Junij, des voormiddags ten negen ure, ten Kantore van den Ondergeteekende (Noordzijde van den Dam, Wijk F, 35), ten einde aan te hooren de Rekening en Verantwoording in gemelde Nalatenschap, en, bijaldien er geen verzet plaats heeft, hunne Vorderingen, voor zoover het Bedrag der Nalatenschap toereikende zal zijn, te ontvangen.

Middelburg, den 8sten Junij 1852.

P. DE MAREE TAK, *Procureur.*

AANKONDIGINGEN VAN VERTALINGEN, BOEKWERKEN, ENZ.

*** Voor f 2.25 in plaats van f 6 per Jaargang, te bekomen 22 Jaargangen van het volledig PERIODIEK WOORDENBOEK der Registratie enz. van 1830 tot heden.

Adres Lit. *O.* aan het Brieven-Bestelhuis te Ossendrecht bij Bergen-op-Zoom, brieven franco.